

Datum van inontvangstneming : 10/09/2015

Zaak C-435/15

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

10 augustus 2015

Verwijzende rechter:

Finanzgericht Hamburg (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 juni 2015

Verzoekende partij:

GROFA GmbH

Verwerende partij:

Hauptzollamt Hannover

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Afgifte bindende tariefinlichting

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Uitlegging en rechtsgeldigheid van het recht van de Unie; artikel 267, VWEU

Prejudiciële vragen

- 1) a) Is uitvoeringsverordening (EU) nr. 1249/2011 van de Commissie van 29 november 2011 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur (PB L 319, blz. 39) toepasselijk op de producten die voorwerp van het hoofdgeding zijn (GoPro HERO3 „Black Edition”, „Black Edition Surf” en „Black Edition Motorsport”)?

b) Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is uitvoeringsverordening (EU) nr. 1249/2011 rechtsgeldig?

2) Indien de eerste prejudiciële vraag, onder a of onder b, ontkennend wordt beantwoord:

a) Is uitvoeringsverordening (EU) nr. 876/2014 van de Commissie van 8 augustus 2014 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur (PB L 240, blz. 12) toepasselijk op de producten die voorwerp van het hoofdgeding zijn?

b) Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is uitvoeringsverordening (EU) nr. 876/2014 rechtsgeldig?

3) Indien de eerste prejudiciële vraag, onder a of onder b, ontkennend wordt beantwoord:

Moeten de toelichtingen van de Commissie op onderverdeling 8525 8030 en onderverdelingen 8525 8091 en 8525 8099 van de gecombineerde nomenclatuur (hierna: „GN”) (PB 2015 C 76, blz. 1) aldus worden uitgelegd dat er ook van „één opname van 30 minuten of meer” sprake is wanneer de videobeelden in aparte bestanden, elk met een duur van minder dan 30 minuten, worden vastgelegd, en wanneer de kijker bij het afspelen van de opname de overgang tussen de bestanden niet kan opmerken?

4) Indien de eerste prejudiciële vraag, onder a of onder b, ontkennend en de tweede prejudiciële vraag, onder a en onder b, en de derde prejudiciële vraag bevestigend worden beantwoord:

Staat aan de indeling onder GN-onderverdeling 8525 8099 van videocamera-opnametoestellen die signalen van externe bronnen kunnen opnemen, in de weg dat zij deze signalen niet via een extern televisietoestel of een externe monitor kunnen weergeven?

Aangevoerde bepalingen van het recht van de Unie

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1249/2011 van de Commissie van 29 november 2011 tot indeling van bepaalde goederen in de GN

Uitvoeringsverordening (EU) nr. 876/2014 van de Commissie van 8 augustus 2014 tot indeling van bepaalde goederen in de GN

Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, met name artikel 9.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Partijen betwisten de tariefindeling van zogenaamde actiecamera's. Het gaat hier om op batterijen werkende elektronische toestellen met functies van een digitaal fototoestel en van een videocamera-opnametoestel, die met name geschikt zijn om sport- en vrije tijdsactiviteiten vast te leggen. Opnemen van videobestanden via de beschikbare interface is met de toestellen niet mogelijk. Van de geheugenkaart van de camera kunnen uitsluitend de beeld- en videobestanden worden afgespeeld die de camera zelf heeft vastgelegd; bestanden uit andere bronnen worden door de camera niet ondersteund.
- 2 Verzoekster voert o.a. camera's van producent GoPro in het douanegebied van de Unie in. Op 5 december 2012 heeft zij o.a. voor elk van drie technisch identieke modellen camera's van de modellenreeks HERO3 „Black Edition” om een bindende tariefinlichting (hierna: „BTI”) verzocht en heeft de indeling onder TARIC-codenummer 8525 8091 90 voorgesteld.
- 3 Verweerder heeft de drie camera's ingedeeld onder TARIC-codenummer 8525 8099 00 (videocamera-opnametoestellen: andere), aangezien het om multifunctionele digitale videocamera-opnametoestellen gaat, waarbij het vastleggen en weergeven van videobeelden de kenmerkende hoofdfunctie is. Het daartegen aangetekende bezwaar heeft verweerder na de vaststelling van uitvoeringsverordening nr. 876/2014, waaraan een GoPro HERO3 „White Edition” ten grondslag lag, als ongegrond afgewezen.
- 4 Met haar beroep vordert verzoekster indeling onder GN-onderverdeling 8525 8030 (digitale camera's), subsidiair GN-onderverdeling 8525 8091 (videocamera-opnametoestellen: enkel voorzien van een opnamemogelijkheid van het door de televisiecamera geregistreerde beeld en geluid).

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 5 Verzoekster voert aan dat de hoofdfunctie die de camera's als geheel kenmerkt in de zin van aantekening 3 op afdeling XVI van de GN, het gebruik als digitale camera is. De camera's worden voornamelijk gebruikt voor het opnemen van sportactiviteiten. Wegens de karakteristieke eigenschappen van dat motief gaat het typisch om opnamen met de fotofunctie of om films van korte duur. De camera's kunnen ook geen videobeelden met een speelduur van 30 minuten opnemen, aangezien de opnamen vanaf een duur van 26 minuten en vier seconden niet in één, maar tenminste in een ander bestand met een gelijke maximale afspeelduur worden vastgelegd. Uitvoeringsverordening nr. 876/2014 is objectief niet-toepasselijk, omdat de camera's kenmerken bezitten, die bij de camera welke aan deze verordening ten grondslag lag, niet aanwezig zijn. Elk feitelijk verschil in de producteigenschappen is evenwel belangrijk.

- 6 Volgens verweerder zijn de camera's multifunctionele machines in de zin van aantekening 3 op afdeling XVI van de GN. De hoofdfunctie, op grond waarvan de gehele multifunctionele machine moet worden ingedeeld, is die van een videocamera-opnametoestel. Uit de toelichtingen nr. 11.3 tot en met 12.5 op GN-positie 8525 blijkt dat multifunctionele, digitale fototoestellen niet als digitale fototoestellen kunnen worden ingedeeld, wanneer zij bij het gebruik van de maximale geheugencapaciteit en een resolutie van tenminste 800 x 600 pixels en 23 of meer beelden per seconde, één opname van 30 of meer minuten kunnen opnemen. Dat bij de camera's de videobeelden vanaf een bepaalde duur op de geheugenkaart in meerdere bestanden worden opgeslagen, is niet van invloed op de totale duur van het vastleggen, omdat het vastleggen niet wordt onderbroken door de aanvang van de opslag in een tweede bestand.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

Eerste prejudiciële vraag

- 7 Uitvoeringsverordening nr. 1249/2011 is objectief beschouwd niet rechtstreeks toepasselijk op de ter discussie staande camera's. Deze camera's zijn namelijk niet identiek aan het in de bijlage bij deze verordening beschreven product (zakformaat-videorecorder), aangezien zij niet in alle kenmerken overeenkomen met de daarin opgenomen omschrijving.
- 8 Volgens de rechtspraak van het Hof is een indelingsverordening, wegens de algemene strekking ervan, niet alleen op identieke, maar eveneens op producten die vergelijkbaar zijn met die waarop deze verordening betrekking heeft, toepasselijk (arrest Anagram, C-14/05, EU:C:2006:465, punt 32). Naar het recht van de Unie is evenwel onzeker wanneer dat het geval is.
- 9 Bij een puur feitelijke benadering kunnen de betrokken camera's al niet met een „zakformaat-videorecorder” overeenkomen, omdat zij ook over een fotofunctie beschikken. Bij een beoordeling kunnen daarentegen productkenmerken die voor de tariefindeling niet relevant zijn, buiten beschouwing blijven (zie in deze zin arrest Anagram, punt 34). Of op grond daarvan de fotofunctie buiten beschouwing moet worden gelaten, kan in belangrijke mate afhangen van het feit hoe bij de betrokken camera's, die zowel foto's als video-opnamen kunnen maken, de hoofdfunctie in de zin van aantekening 3 op afdeling XVI van de GN moet worden vastgesteld; de toelichtingen daarop heffen evenwel niet alle twijfel op. Wanneer het Hof in het kader van het antwoord op de derde prejudiciële vraag zou erkennen dat de omstandigheid dat het vastleggen van videobeelden in bestanden, elk met een duur van minder dan 30 minuten, niet van invloed is op de capaciteit van de camera om ononderbroken video-opnamen te maken en dat daarom de hoofdfunctie van de camera het opnemen van videobeelden is, zou in geval van geschillen de vergelijkbaarheid van de camera's in het hoofdgeding met een

„zakformaat-videorecorder” kunnen worden bevestigd, omdat bij de beoordeling de fotofunctie als niet relevant voor de indeling, buiten beschouwing blijft.

- 10 Aangaande de rechtsgeldigheid van uitvoeringsverordening nr. 1249/2011, twijfelt de Senat of de daarin tot uitdrukking komende uitlegging van het begrip „andere opnamemogelijkheid” in de zin van GN-onderverdeling 8525 8099, verenigbaar is met de uitlegging van dat begrip door het Hof.
- 11 Volgens deze verordening kan de aldaar beschreven camera „videobestanden [...] opnemen van andere bronnen dan de ingebouwde televisiecamera”, aangezien „[v]ideobestanden [...] van een automatische gegevensverwerkende machine naar het apparaat [kunnen] worden overgebracht via de USB-interface”. De overdracht van bestanden naar de camera, die door een automatische gegevensverwerkende machine wordt aangestuurd, wordt derhalve als „opnamemogelijkheid” uitgelegd, die een indeling onder GN-onderverdeling 8525 8091 uitsluit. Volgens het arrest Medion en Canon (C-208/06 en C-209/06, EU:C:2007:553, punten 39 tot en met 41) is het voor de afbakening tussen GN-onderverdeling 8525 8091 en GN-onderverdeling 8525 8099 daarentegen bepalend dat het toestel over een dv-in-functie beschikt, die zo moet zijn ingericht dat van buiten inkomende beelden en geluiden „op autonome wijze zonder externe hard- of software” worden opgenomen. De Senat legt deze passage aldus uit dat het vastleggingsproces door het videocamera-opnametoestel zelf moet worden aangestuurd.
- 12 Volgens de verwijzende Senat is uitvoeringsverordening nr. 1249/2011 in strijd met de bewoordingen van GN-onderverdeling 8525 80 99, juncto GN-onderverdeling 8525 8091, in de door het Hof gegeven uitlegging. Weliswaar heeft de Commissie volgens de rechtspraak van het Hof een ruime beoordelingsbevoegdheid bij de precisering van de inhoud van de tariefposten die voor de indeling van een bepaald goed in aanmerking komen. De bevoegdheid van de Commissie om de in artikel 9 van verordening nr. 2658/87 bedoelde maatregelen vast te stellen, machtigt haar evenwel niet om de inhoud of de draagwijdte van de tariefposten te wijzigen (arresten Krings, C-130/02, EU:C:2004:122, punt 26, en Goldstar, C-401/93, EU:C:1994:411, punt 19). In gevallen waarin het gaat om de vaststelling van de juiste achtcijferige onderverdeling van de GN, waar alleen het recht van de Unie doorslaggevend is, heeft de Commissie haar vrijheid van handelen in elk geval overschreden wanneer er sprake is van een kennelijke tegenstrijdigheid met de bewoordingen van de GN (arrest Goldstar, punt 20, en arrest Cabletron, C-463/98, EU:C:2001:256, punt 21 e.v.).

Tweede prejudiciële vraag

- 13 Indien uitvoeringsverordening nr. 1249/2011 niet-toepasselijk of ongeldig mocht zijn, is de oplossing van het onderhavige geding voor een deel afhankelijk van de vraag of uitvoeringsverordening nr. 876/2014, waaraan de camera GoPro HERO3 „White Edition” ten grondslag ligt, op de ter discussie staande camera’s van de

„Black Edition” dienovereenkomstig toepasselijk is en of zij ook rechtsgeldig is. In dat geval zou zij vanaf het moment van haar inwerkingtreding in de weg staan aan de indeling van de camera's onder de door verzoekster gewenste GN-onderverdeling 8525 8030, subsidiair GN-onderverdeling 8525 8091.

- 14 Tegen de achtergrond van de in de omschrijving van uitvoeringsverordening nr. 876/2014 opgenomen kenmerken, neigt de Senat tot de opvatting dat de bestaande verschillen – o.a. een kortere opnametijd (2 in plaats van 3 uur), daarentegen een hogere resolutie (3840 x 2160 in plaats van 1920 x 1080 pixels), langere videobestanden (26 minuten en vier seconden in plaats van 15 minuten), foto's tot en met 12 megapixels in plaats van 5 megapixels – een dienovereenkomstige toepassing van de uitvoeringsverordening op de ter discussie staande camera's niet in de weg staan, aangezien deze verschillen in het kader van de uit te voeren productvergelijking noch bij een feitelijke benadering, noch bij een beoordeling belangrijk zouden kunnen zijn. Nochtans kan, met verzoekster, eveneens de stelling worden verdedigd dat elk feitelijk verschil in de eigenschappen van de producten, voor zover dat niet enkel marginaal is, reeds een dienovereenkomstige toepassing van deze verordening op de ter discussie staande camera's van de „Black Edition” uitsluit.
- 15 De Senat twijfelt echter om twee redenen aan de rechtsgeldigheid van uitvoeringsverordening nr. 876/2014. Enerzijds wijkt ook deze verordening met betrekking tot het begrip „andere opnamemogelijkheid” in de zin van GN-onderverdeling 8525 8099 af van de rechtspraak van het Hof omtrent de uitlegging daarvan (zie hierboven punten 10 tot en met 12).
- 16 Anderzijds zou deze verordening ook ongeldig kunnen zijn omdat zij niet in aanmerking neemt dat de eronder vallende camera's uit externe bronnen afkomstige videobestanden niet via een aangesloten beeldscherm kunnen weergeven. Weliswaar is volgens de bewoordingen van GN-onderverdeling 8525 8099 KN alleen de *opnamemogelijkheid* van de camera bepalend. De toelichtingen op deze onderverdeling vereisen daarbij evenwel dat de uit externe bronnen opgenomen beelden eveneens via een extern televisietoestel of een monitor kunnen worden weergegeven. De toelichtingen kunnen weliswaar op zichzelf niet tot de ongeldigheid van een indelingsverordening leiden, aangezien zij niet verbindend zijn (arrest Rohm, C-666/13, EU:C:2014:2388, punt 25) en derhalve geen recht van een hogere rang vormen, waaraan een uitvoeringsverordening moet worden getoetst. Het Hof heeft echter in punt 37 van het arrest Vario Tek (C-178/14, EU:C:2015:152) uitdrukkelijk naar deze toelichtingen verwezen. Dat zou aldus kunnen worden uitgelegd dat de capaciteit om de opgenomen bestanden weer te geven een wezenlijk kenmerk voor de indeling onder GN-onderverdeling 8525 8099 vormt, dat wil zeggen dat de capaciteit om de opgenomen bestanden weer te geven deel uitmaakt van het begrip „opnamemogelijkheid” in de zin van GN-onderverdeling 8525 8099. Hierbij zou eveneens passen dat het Hof er in hetzelfde arrest (punt 33) op wijst dat een puur theoretische gebruiksmogelijkheid wat douanetarief betreft buiten

beschouwing blijft. Dat zou aldus kunnen worden uitgelegd dat de opnamemogelijkheid een louter theoretische – en bijgevolg wat tarief betreft niet relevante – gebruiksmogelijkheid is wanneer de weergave van de vastgelegde bestanden niet mogelijk is via het toestel.

Derde prejudiciële vraag

- 17 Gedurende de periode dat geen van beide uitvoeringsverordeningen toepasselijk en rechtsgeldig zou zijn, zou over de indeling van de desbetreffende camera's zonder inaanmerkingneming van een indelingsverordening moeten worden beslist. In dat geval is voor de vraag of het bij de camera's om digitale fototoestellen (GN-onderverdeling 8525 8030) of om videocamera-opnametoestellen (GN-onderverdelingen 8525 8091 en 8525 8099) gaat, volgens aantekening 3 op afdeling XVI van de GN, de hoofdfunctie van het toestel bepalend.
- 18 In de toelichtingen op de GN-onderverdelingen 8525 8091 en 8525 8099 wordt evenwel gesteld dat toestellen van deze „onderverdeling [zijn] uitgesloten als zij, gebruikmakend van de maximale opslagcapaciteit, niet in staat zijn om 30 of meer minuten video in één opname op te nemen met een resolutie van 800×600 pixels (of hoger) bij 23 beelden per seconde (of hoger)”. De bewoordingen van de toelichtingen zijn dienaangaande niet eenduidig omdat zij geen aanwijzingen bevatten hoe de opname dient te geschieden. De Senat neigt tot de opvatting dat er eveneens sprake is van „één opname” van 30 minuten of langer, wanneer de opname in meerdere, telkens kortere videobestanden geschiedt, voor zover – zoals in casu – de kijker bij het afspelen van de opgenomen videobestanden de overgang van het ene naar het andere bestand niet opmerkt. Aangezien doorslaggevend is wat in de ogen van de consument hoofd- en bijzaak is (arrest Vario Tek, punt 24, en arrest British Sky Broadcasting en Pace, C-288/09 en C-289/09, punt 76), kan de structuur van de bestanden waarin de video-opname wordt opgeslagen niet bepalend zijn, maar is bepalend of de opgenomen videobeelden zodanig kunnen worden weergegeven dat een kijker de indruk krijgt een ononderbroken video-opname van 30 of meer minuten te zien. Deze uitlegging zou ook met de mening van de Commissie kunnen overeenkomen, die in de motivering van de bijlage bij uitvoeringsverordening nr. 876/2014 heeft uiteengezet dat „[h]et feit dat de [door de actiecamera] vastgelegde beelden in aparte bestanden van elk ongeveer 15 minuten worden opgenomen, [...] geen invloed [heeft] op de capaciteit van de camera om ononderbroken beelden op te kunnen nemen”.

Vierde prejudiciële vraag

- 19 Indien de derde prejudiciële vraag bevestigend zou worden beantwoord, zou de vraag rijzen welke gevolgen het voor de indeling van de ter discussie staande camera's zou hebben dat daarmee weliswaar signalen van externe bronnen kunnen worden vastgelegd, maar niet via een externe monitor of een extern televisietoestel kunnen worden weergegeven.

- 20 Om te beginnen valt te betwijfelen of de capaciteit om gegevens *weer te geven* bij de indeling van een videocamera-opnametoestel onder de GN-onderverdelingen 8525 8091 en 8525 8099 eigenlijk in aanmerking mag worden genomen. Volgens de bewoordingen van GN-onderverdeling 8525 8091 is namelijk de *opnamemogelijkheid* van een toestel bepalend. Het Hof heeft echter in punt 37 van het arrest Vario Tek uitdrukkelijk verwezen naar de betekenis van de toelichtingen op GN-onderverdeling 8525 8099. Volgens deze toelichtingen moeten de opgenomen beelden via een extern televisietoestel of een monitor kunnen worden weergegeven. Tegelijkertijd stelt het Hof in punt 36 van dat arrest evenwel vast dat videocamera-opnametoestellen altijd (al?) onder GN-onderverdeling 8525 8099 moeten worden ingedeeld wanneer zij uit externe bronnen afkomstige gegevens kunnen opslaan; of het videocamera-opnametoestel de externe gegevens zelf kan lezen, blijft buiten beschouwing. Om uit te maken hoe deze twee rechtstreeks na elkaar volgende oordelen van het Hof zich tot elkaar verhouden, dient, eveneens inzake beide uitvoeringsverordeningen nr. 876/2014 en nr. 1249/2011, twijfel inzake het recht van de Unie te worden weggenomen.
- 21 Volgens de eerste alinea van de toelichtingen op GN-onderverdeling 8525 8099 zouden de ter discussie staande camera's niet onder deze onderverdeling kunnen worden ingedeeld, omdat zij geen signalen van externe bronnen kunnen weergeven. Volgens de derde alinea van deze toelichtingen zouden zij evenmin onder de GN-onderverdeling 8525 8091 worden ingedeeld. Volgens laatstgenoemde alinea behoren namelijk slechts videocamera-opnametoestellen in deze onderverdeling „waarmee alleen de door de camera opgenomen beelden kunnen worden vastgelegd en door een extern televisietoestel of een externe monitor kunnen worden weergegeven”.
- 22 Wanneer de ter discussie staande camera's niet vallen onder de toelichtingen op GN-onderverdeling 8525 8099, zou de indeling alleen aan de hand van de bewoordingen van de desbetreffende GN-onderverdeling en de objectieve eigenschappen van de waar moeten geschieden. De capaciteit om videobestanden weer te geven kan daarbij niet bepalend zijn en de camera's zouden onder GN-onderverdeling 8525 8099 moeten worden ingedeeld, omdat zij – gesteld dat de tweede prejudiciële vraag, sub b, bevestigend zou worden beantwoord – in staat zouden zijn signalen van externe bronnen vast te leggen. Evenwel zou het standpunt kunnen worden ingenomen dat de opnamemogelijkheid zonder weergavemogelijkheid een puur theoretische functie is van een toestel, die wat douanetarief betreft buiten beschouwing moet blijven (arrest Vario Tek, punt 33).